

عنوان مقاله:

بررسی رکن روانی جرایم در ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق، دوره 1، شماره 13 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیدجواد سیدعلیزاده گنجی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد قایم شهر، گروه حقوق، قایم شهر، ایران استادیار پایه ۱۳

قایم نادری - دانشجوی دکتری جزا و جرم شناسی دانشگاه آیت ا. . آملی لاریجانی مازندران

کیوان عبدی لر - قاضی دادگستری قوه قضاییه (دادستان)

خلاصه مقاله:

عنصر روانی یکی از عناصر تشکیل دهنده جرم است و یکی از عناصر مهم در جرایم است ولی چون مربوط به روان فرد می باشد فلذا خارج از درک قضات به این رکن مهم از جرم است و باید از علم روانشناسی کمک گرفت در این مقاله سعی بر این است که به جوانب قانونی می پردازیم . و برای تحقق هر جرمی احراز سه عنصر قانونی، معنوی و مادی از شروط لازم (ونه کافی) به حساب می آید که پس از احراز آن و ثبوت جرم در بادی امر مجازات مجرم به اذهان متبادر می گردد لیکن برای نیل به این مرحله از محاکمه قابلیت انتساب جرم به مجرم باید مورد بررسی قرار بگیرد تا بتوان مسیولیت کیفری را بر او تحمیل نمود که مسیولیت مورد نظر به مثابه پلی مجرم را به مجازات عمل موصول می سازد لذا از رهگذر رابطه ای که علل موجه و عوامل رافع مسیولیت با جرم و مسیولیت ناشی از آن دارند، بررسی مصادیق هر یک می تواند از اخلاط مباحث جلوگیری نماید بطوری که در بررسی وضعیت خاص صغار و مجانین این شبهه حادث میگردد که عدم مسیولیت کیفری این گروه بدلیل فقد اراده، قصد و تقصیر جزایی (عنصر معنوی) بوده یا اهلیت جزایی آنها مخدوش می باشد که شناسایی هر یک در آثار مترتب بر آن حایز اهمیت می باشد.

کلمات کلیدی:

رکن معنوی، جرم، قبل از انقلاب، بعد از انقلاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/764914>

